
KÁROLY GYÖRGY

Észak

Öreg hajókon elszakadt vitorla,
a halpiac kihalt, búze csak emlék,
Lübeck utcáin andalog a pára...
cikóriaszagú, magányos esték.

Az együgyű korál hótiszta hangja
Buxtehude orgonáján lebeg még,
megáll a szél s egy múló pillanatra
kitérül és bezár a végtelenség.

Szignó

Üres vonat, holtvágány, percegés,
Kiegett lámpa – bitumensugár.
Palák, tufák, kínlódó kőlapok,
A murciban egér, levesben légy.
A téren két mániás nő nyerít.

Kitépett harangnyelv a csend.

